

a zsidók helyzetéről a náci megszállás alatt lévő európai országokban, továbbá a Wislicenyvel folytatott tárgyalásokról.

A megszállás első hetében Wisliceny rövid időre visszatért Pozsonyba, hogy átvegyen egy „ajánlólevelet” Weissmandel rabbitól. Héber nyelven írt levelében Weissmandel keserűen nyugtázza, hogy a magyar zsidóságot is utolérte az a sors, ami sok más európai zsidó közösségnek már korábban osztályrészéül jutott. Mégis azt tanácsolta a magyar zsidók vezetőinek, hogy tárgyaljanak Wislicenyvel az „Európa-terv” keretei között, és hangsúlyozta Wisliceny megbízhatóságát. Weissmandel javaslat-ételekor az európai zsidó közösségek felszámolása változatlanul folyt.⁴⁶ Weissmandel rabbit, mint becületes és bátor embert, természetesen a legnemesebb szándék vezette. Akárcsak Wisliceny szlovákiai és magyarországi tárgyalópartnerei közül a legtöbben, ő is meg volt győződve Eichmann agyafúrt munkatársának megbízhatóságáról, és arról, hogy a németek teljesíteni fogják az Európa-terv értelmében rájuk háruló kötelezettségeket, mielőtt a szabad világ zsidó vezetői rendelkezésükre bocsátják a kívánt pénzüsszeget. Szívet tépő levelekkel ostromolta a Svájcban élő zsidó vezetőket, és gyakorlatilag bűnrészességgel vádolta őket, amiért semmibe vették kétségbeesett segélykéréseit.

1944. május 22-én Weissmandel rabbi levélben fordult a Haluc genfi irodájához – a levelet Gisi Fleischmann is aláírta –, amelyben részletesen ismertette a magyarországi zsidók deportálását és sorsukat, amely Auschwitz-Birkenauba érkezésükkor várt rájuk. A levél szövege feltehetően az auschwitzi jelentésen (lásd a 23. fejezetet), illetve más szemtanúk beszámolóin alapult. A levél aláírói „a már meggyilkolt és a halálra ítéltetett emberek nevében” a szabad világ zsidó vezetőinek sürgős segítségét kérte a következőkben:

1. Minden hadviselő és nem hadviselő állam a legnyomatékosabban figyelmeztesse a német és a magyar népet, hogy hagyjon fel népirtási intézkedéseivel, valamint nyilvánítsa ki, hogy teljes tudomása van a történelekről és a történeendőkről;

2. Ünnepelesen intse meg a pápa a magyar kormányt és népet;

3. A világsajtó szakadatlanul tartsa napirenden – amiként azt a németek tették a katini hazugsággal kapcsolatban – a belzeci, malkini és auschwitzi tömeggyilkosságokat, és indítson erőteljes figyelmeztető propagandakampányt;

4. A Nemzetközi Vöröskereszt tanácsa közölje, hogy amennyiben nyolc napon belül át nem veheti az auschwitzi és birkenauai táborok felügyeleti jogát, kizárja Németország képviselőjét a testületből;

5. Bombázzák le a világosan felismerhető tömeggyilkossági színhelye-